

Könyvbemutató a Stefániában

2015. január 23-án könyvbemutatón vettek részt a Híradó tagozat és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tagjai. A vendéglátó a 96-éves Szepezdi Dezső nyá. ezredes volt, akinek a 3. könyve megjelenése alkalmából egy kis fogadást rendezett. A rendezvényre hivatalos volt a Budapesti Nyugállományúak Klubjának új elnöke Nagy Gyula nyá. ezredes is.

Szepezdi Dezső elmondta, hogy a jelenlegi könyve megírására az adott ösztönzést, hogy a korábban megjelent két élettörténeti írásból kimaradtak sok említésre méltó, általa fontosnak tartott események. Ezt szeretné pótolni, teljessé tenni, egészé formálni a trilógia harmadik könyvében. A „**Mementó**” megírását azért tarja indokoltnak, hogy a híradó bajtársai tágabb köre a népes családjá, ezen belül a fiatalabb nemzedék ismerje meg, őrizze és vigyék tovább a családi és a katonai hagyományokat. Majd így folytatta: Írásommal ennek szelemében, a hazaszeretet, a hagyományok őrzésétől vezérelve igyekeztem megalkotni. Ezeket tekintetem munkám főcélkitűzéseinek.

Családi hangulatban dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy vette át a szót a bemutatón és méltatta Dezső bácsi írói munkásságát. Akinek a most megjelent „**Mementó**” című könyve már a harmadik kötet, amelyben bemutatja a szerző életútját, születésétől, napjaink. Ez a könyv szól a családról, a katonatársakról, a híradó szolgálatról és az ott szolgáló munkatársakról. A könyv szerzője élete során könyveivel maradandó emléket alkotott az utókor számára. Befejezésül azt kívánta, hogy az itt meghívott baráti körben közösen együtt ünnepeljük Dezső bácsi következő 100. jubileumi születésnapját.

Szót kért professzor dr. Rajnai Zoltán ezredes, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnöke, aki a könyv előszavát írta. Az elnök úr méltatta Dezső bácsi töretlen életútját, a II. világháborút megelőző időszakban gyermekként, fiatalemberként a tanulással, az ismeretek összegyűjtésével foglalkozott. Szinte minden érdekelt, a mezőgazdaság, a sport, az irodalom. Majd a katonai pálya mellett kötelezte el magát, egy életen át szolgált esküjéhez híven. Visszaemlékezéseit, két könyvben is papírra vetette, most a harmadik kiadványba mindazokat összefoglalta, melyeket mementóként azoknak szánta, akik közel állnak hozzá, a családtagoknak, barátoknak. Aktív katonai szolgálata után nyugállományban is egyik legfontosabb küldetésének tartja a híradók családjának összetartását, a beteg, egykori híradó katonák és özvegyeik segítségét, közös programok szervezését. Munkabírása most 96 évesen is töretlen. Ötletgazdája és alapítója a Puskás Egyesületnek, melynek munkájában aktívan részt vesz, tanácsokkal segíti az elnökség munkáját. Dezső bácsi egész élete példaértékű, írása élete legfontosabb állomásait ismerteti meg az olvasókkal. Példa lehet rokonainak, katonatársainak, a klub és az egyesület tagjai számára. Szívből ajánlom minden olvasó számára, hogy közelebbről is megismerhesse egy gazdag életutat megtett nyugállományú katona példás életét.

Dr. Horváth László Ferenc (Laci bácsi) a Puskás Egyesület alelnöke, egy nagyon szellemes köszöntőt mondott el:

Ha repülők lennénk, akkor egyszerű lenne a dolgom: Dezső bácsi Te lennél az „ász”, pontosabban „az ászok ásza” a legnagyobb, legtöbb győzelmet elért „pilóta”. Hála Istennek, mi még nem repülünk, csak a híreket, az információkat repítjük. Mi híradók vagyunk. Ez nagyon jó, erre büszkék is lehetünk, de akkor, minek nevezzelek Dezső bácsi? Ki a délceg karpaszományos őrmestertől, egészen snájdig ezredesig vitted. Ki merné tagadni, hogy Te vagy a legsnájdigabb közöttünk. Hosszú életed során három hölgy szívét (legálisan) elcsavartad, „kezüket” meg is kaptad. Az illegálisokról meg „nulla quaestio fiat”, ahogy azt Kálmán királyunk mondá vala ”quae non sunt, nulla quaestio fiat”. Akik nincsenek, (azokról) említés se tétessék!

Tehát bátran állíthatom, hogy a Te, immár 95+ éves életed számunkra nyitott könyv, ez a mi etikai kódexünk. Ez így korrekt, de minek nevezhetnék? Az elhíresült kódexek, vagyis a Corvinák mintájára még se hívhatlak Szepezdi-áknak!

Dezső bácsi! Te vagy a mi „Legújabb Zrínyiásplusz”-unk. (Azért legújabb, mert az „Új Zrínyiász” megnevezést, már Mikszáth Kálmán, a jó palóc 1898-ban lenyúlta.) Zrínyi Miklós a Dráva partján felépítette a „Zrínyi újvárat”. Szepezdi Dezső meg Pesten a Duna mentén alapította meg a „Szepezdi újvárat” vagyis a híradótagozatot. A törökök elfoglalták, majd lerombolták Zrínyi erődítményét. Dezső bácsi híradótagozatát is sokat támadták, de beolvasztani soha nem tudták, soha nem sikeredett. Manapság már tagozatok egész sora virágzik, vagyis „tagozatról formát, emberségről példát mindenkinek Te adtál”. Mikor pedig az új szelek már megengedték, a zordon bástyák helyett egy új, a jelenkornak megfelelő „palotát” a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet gründoltál össze. Ez már nem egy vár, erős „Bástya elvtársakkal”, ez egy nyitott, egyesület, önálló anyagi háttérrel: civilek, fiatalok, bajtársak: **„Együtt egymásért.”** Ilyenje Zrínyi Miklósnak anno, nem volt.

Dezső bácsi! Ezekért hívhatunk „Legújabb Zrínyiász plusz”-nak?

A közéleti tevékenység után nézzük az irodalmi munkásságodat!

Első nyomtatásban is megjelent műved az **„Életem emlékei”**, talán Zrínyi „Tábori kis tractá”-jához áll legközelebb. (Ezen lelki rokonságot, nem a szövegszerűséget kell érteni.) Második, **„A velünk élő múlt”** című alkotásod életrajzi vonatkozásai miatt Zrínyi „Vitéz hadnagy” regényének lehetne késői folytatása. A most megjelent **„Mementó”** című könyvedet sajnos még nem olvastam, de holnap reggelre biztos megmondhatom, hogy a „Ne bántsd a magyart!”, vagy az „török áfium ellen való orvosság” címet adta volna rá Zrínyi Miklós. (Hogy ez ugyan annak a műnek két címe? Igen, ezért javasoltam ezt.) Ha tévedtem, mert ha a „Memento” (rövid o-val) latin szó, akkor jöhetne az „Obsidio Szigetiana” az 1651-ben Bécsben megjelent a barokk stílusú hősi eposz, melyet mi már csak a magyarul „Szigeti veszedelem” címen ismerünk. Ezt igazából Kazinczy Ferenc, az 1817-es kiadásban „Zrínyiász” címmel aposztrofálta.

Köszönjük meg az Úrnak, hogy Dezső bácsit közénk teremtette, és köszönjük neked, hogy példát mutatsz nekünk: életkorban, emberi és fizikai tartásban meg a „csajozásban” is.

Miután mindent elmondottam, ami a szívemben volt és azt a pennám képes volt szavakba önteni, már csak egy nyitott kérdésem maradt: „Mit adhatnék Néked?”

Itt is „példakép” Zrínyi Miklós életéből vennék példát. Mint közismert az Ő halálát, vadászat közben egy vaddisznó okozta volt. Minap olvastam a „neten”, hogy vad-disznók kószálnak a pesti utcán is. No, ennek a fele sem tréfa! Hoztam neked egy Zrínyi korabeli pisztoly replikát, hogy képes legyél megvédeni magad a „vaddisznóktól”.

(Dezső bácsi örömmel vette át az ajándék pisztolyt.)

Ezután Willnerné, Margitka saját költeményével **„Mit jelent a szó”** köszöntötte a híradók íróját. A vers a bajtárs szó jelentéséről szól.

Az ebéd előtt a Híradó tagozat elnöke jelentkezett szólásra. Ő azt fejtette ki, hogy honnan indult el Dezső bácsi és hová érkezett. Vagyis 1919. március 19-én Malackán (ma Szlovákia) született, 20-éves korában bevonult katonának és attól az időponttól a katonai hívatást választotta. Pályafutása szerencsés volt, de ehhez a szorgalomnak és a tudásnak is párosulni kellett. Minden ember a saját életének a kovácsa, ez a közmondás teljesen igaz Dezső bácsira, mert ő tudatosan építette az életét.

Szerencsés volt a házasság kötése is, bár nem úgy indul, mert a nősülési szabadsága alatt a frontra vezényelték. De a frontszolgálatot is szerencsésen, sebesülés nélkül

„megúsza”, igaz 3 évig hadifogságba került, 1948-ban egészségesen hazatért. Sok katona cserélt volna vele, akik nem tértek vissza, vagy csak rokkantan. A háború után sem tört meg a katonai karrierje, igaz, hogy 5 különböző városban teljesített szolgálatot, mindig vezetőbeosztásban. (Törzsfőnök, parancsnok, vagy parancsnokhelyettesként.) Nyugdíjazása előtt 1968-tól a VK. Központi Harcálláspontjára helyezték híradó hadműveleti főtiszt beosztásba.

1974. június 1.-én, 55 éves korában helyezték nyugállományba. A többi, aki olvasta a **”Mementó”** című életrajzi írását, az tudja, hogy miért tarjuk példaképünknek. Mert ő egy unikum a Magyar Hadseregben, a Puskás Egyesületben és a Híradó tagozatban. Büszkék vagyunk mindannyian, hogy ismerhetjük és vele ünnepelhetünk egy történelmet ismertető életrajz megjelentetése alkalmából. Kívánunk neki erőt és egészséget, hogy még nagyon sokáig tudja segíteni a két szervezetet, a Puskás Egyesületet és a Nyugállományú klubot. Befejezésül a tagozat elnöke átadott neki egy szerencsemalackát emlékeztetve szülő városára Malackára.

A köszöntők és méltatások után Szepezdi ezredes kiosztotta a meghívott vendégeknek a most megjelent **„Mementó”** című életrajzi kötetét. Majd koccintottunk egy pohár pezsgővel és elfogyasztottuk a felszolgált ebédet.

Soós Tamás nyá. alezredes

A könyv előlapja

A szerző dedikál

Megjegyzés:

A könyv magán kiadásban jelent meg, korlátozott példányban.

Nem került forgalomba, a szerző családtagjai és barátai kaptak nyomtatott példányt.

Egyéni igényre a könyv adatformátumban megkapható.

Az igényt, az Egyesület e-mail címére (puskashirbaje@gmail.com) kell elküldeni és az

Egyesület ügyvezető alelnöke, leterheltsége függvényében, a megadott e-mail címre megküldi.

*A megküldött könyv nem jeleníthető meg nyilvános formában, nem adható tovább adatvédelmi okok miatt (a könyvben szereplőktől és azok leszármazottaitól nem rendelkezünk teljes körű engedéllyel!). **Köszönjük megértésüket!***